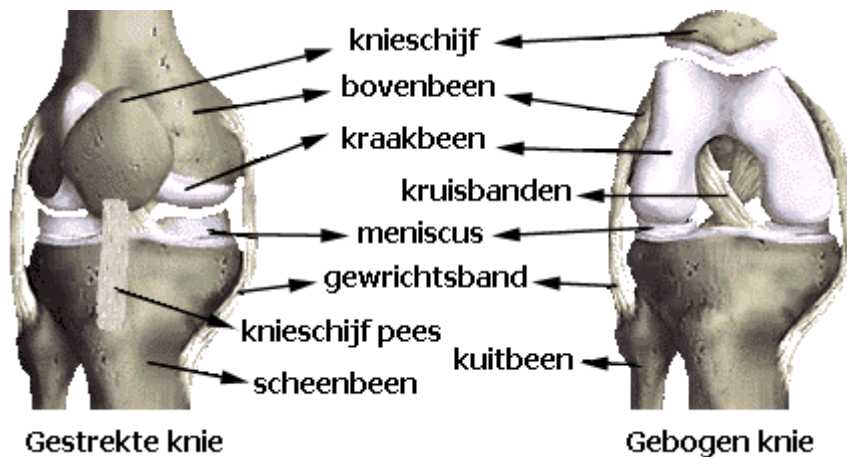

Opvallend...Een gescheurde kruisband.

De knie is een prachtig gewricht. Anders dan bij de meeste andere gewrichten heeft het namelijk geen kop en kom van bot. Maar het boven en het onder been zitten aan elkaar vast met banden.

Aan de zijkant zitten de collateraal (gewrichts) banden aan de binnen en buitenkant.

Aan de voorkant zit de quadriceps (knie-schijf) pees, die nog extra stabiliteit geeft doordat de knieschijf in de pees door een gleuf in het bot wordt geleid.

Aan de achterkant van het kniegewricht loopt de kuitspier.

In het midden van het gewricht zitten ook nog 2 gekruiste banden; de kruisbanden. Deze zorgen ervoor dat het onder- en bovenbeen niet teveel kunnen schuiven ten opzichte van elkaar.

En om te zorgen dat het boven en onderbeen niet bij elke stap op elkaar knallen is er gezorgd voor demping. De onderkant van het bovenbeen bot is voorzien van kraakbeen en de bovenkant van het onderbeen bevat dikke kraakbeenkussens: de meniscus.

Door deze constructie is de knie een opvallend soepel gewricht. Er is alleen ook een nadeel....banden zijn niet zo sterk als bot en ze kunnen ook scheuren. Als een van de banden scheurt wordt het gewricht minder stabiel en door de instabiliteit wordt het dan een pijnlijk gewricht.

Een gescheurde kruisband.

Van alle banden die het kniegewricht vormen is de kruisband aan de voorkant het gevoeligst voor scheuren. Een gescheurde voorste kruisband komt dan ook veel voor, vooral bij honden. Behalve honden, hebben mensen er ook kans op overigens.

Een kruisband kan scheuren als het onderbeen stilstaat en het bovenbeen een andere kant op wil. Bijvoorbeeld bij een sliding (voetbal of weg glijden in een modderige kuil) of een onverwachte beweging. Vaak wordt de meniscus in deze beweging ook beschadigd wat voor extra pijn zorgt.

Een hond met een gescheurde kruisband.

Meestal komt het baasje met het verhaal dat de hond aan het rennen of spelen was en opeens gilte van de pijn en op 3 poten ging lopen. Vaak gaat hij even later de 4^e poot wel gebruiken om “bij te tippen” maar gaat hij er niet meer stevig op staan. **Eigenaren die naast de hond stonden toen het gebeurde hoorden soms zelfs een “knak”.**

Vaak valt op dat de beschadigde knie dikker is dan de andere en dat de hond anders op zijn billen gaat zitten. Hij kan zijn knie namelijk minder buigen omdat deze gevuld is met vocht en bloed wat door het scheuren van de band in het gewricht terecht gekomen is. Deze verminderde buiging is vaak maar minimaal zichtbaar maar zorgt er wel voor dat de hond anders gaat zitten.

Soms scheurt de kruisband niet meteen maar raakt hij eerst opgerekt en scheurt hij daarna vezel voor vezel. In dat geval is er een minder acuut verhaal maar is er sprake van een langdurige steeds terugkerende kreupelheid.

Honden met erg rechte knieën (steile achterhand) hebben meer kans op een kruisband scheur.

De diagnose

Als de voorste kruisband is gescheurd dan kan het onderbeen te ver naar voren schuiven ten opzichte van het bovenbeen. Dit kunnen we na bootsen door de beide botten vast te pakken en te verschuiven ten opzichte van elkaar, dit wordt het “schuiflade effect” genoemd.

Helaas is deze beweging niet altijd op te wekken. Want als de knie gevuld is met vocht kan dat vocht de beweging tegen houden. Als de hond erg sterke beenspieren heeft kan hij de beweging ook tegen houden omdat het een vervelend gevoel is.

De beste diagnose kan gesteld worden met een MRI scan, waardoor de banden in beeld worden gebracht en de scheur zichtbaar wordt. Maar omdat dit een prijzig onderzoek is wordt er niet altijd een scan gemaakt. Een redelijk alternatief is een röntgenfoto, waar de banden niet op te zien zijn maar meestal is er wel een grotere afstand tussen boven- en onderbeen zichtbaar. Dit onderzoek gebeurt het liefst in combinatie met het uitvoeren van een schuifladetest of een tibiacompressietest (het onderbeen omhoog kunnen bewegen) als de hond onder narcose is en zijn spieren dus niet kunnen tegen werken. In sommige gevallen is de alleen met een kijk operatie de beschadiging goed te in beeld te brengen.

De behandeling

De beste behandeling is een operatie. Bij grote honden wordt de stand van de botten en daardoor de manier van bewegelijkheid veranderd door een TTA of TPLO operatie. Bij kleinere honden wordt er vaker een kunst kruisband aangelegd.

Een knie is een gevoelig gewricht en als er eenmaal een beschadiging is opgetreden ontstaat er ook makkelijk artrose. Deze gaat niet weg na de operatie. Het is dan ook zaak die artrose te behandelen.

Soms wordt er ook gebruik gemaakt van deze artrose. Bij kleine hondjes wordt er soms gebruik gemaakt van deze artrose vorming. Als uit kosten overwegingen een operatie niet mogelijk is. Door de artrose vorming en het stugger worden van de collateraalbanden wordt het gewricht vanzelf weer stabiel. Artrose is pijnlijk en zal levenslang moeten worden behandeld. Maar als het gewricht stugger is, is de pijnlijkheid die komt van de instabiliteit weer voorbij.

Prognose

Na een operatie is vaak zo'n 6 weken revalidatie nodig. Maar helaas is het vaak zo dat binnen een jaar de 2^e band aan de beurt.